

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עֵלוֹן מִס' 1233
 @ "ברכת הלבנה" ביום ראשון בערב.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

בס"ד ו' כסלו ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 16:17
 צאת השבת - 17:08
 רבנו תם - 17:39
שְׁעוֹן חוּרֵף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידון: "ועכפי תלואים"
 (הושע יא')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמודי השכלתי

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

פְּרִיעַת וַיִּצְא

מַעֲלֵי הַפְּרִיעָה:

- ← קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
- ← פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
- ← יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
- ← הולדת בני יעקב, הצלחתו ונתעשר עושר רב.
- ← יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
- ← לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
- ← לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידידות.
- ← יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

וַיִּצְא יַעֲקֹב (כ"ח י')

הפרשה הקודמת מסתיימת: "לו לאשה". ופרשתנו מתחילה "ויצא יעקב מבאר שבע". יש לפרש הסמיכות על פי מה שפסק הרמב"ם (הלכות מלכים פ"ה) אסור לצאת מארץ ישראל לחו"ל אלא ללמוד תורה או לישא אשה. זהו שאמר: "לו לאשה" - הרוצה לישא אשה, אזי: **ויצא יעקב מבאר שבע** - היא ארץ ישראל, וילך חרנה - לחו"ל. באופן זה מותר לו לצאת. (מדרשו של שם ועבר)

וַיִּקְרָא לוֹ לְבֶן לָבָן יִגְר שֵׁהדוּתָא

יג"ר במילוי אותיות יו"ד, גימ"ל, רי"ש. זה בגימטריה תרי"ג (613), שהעיד לבן שיעקב לא כפר באל עליון, ושלא מנע מיעקב שמירת תרי"ג מצוות.

וַיִּגְזֹבוּ יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן

לב=32. כבוד בגימטריה = 32. רוצה לומר שהכבוד של לבן נפגע בזמן שיעקב הלך בלי רשות.

וַיִּקַּח מֵאֲבֵי הַמְּקוֹם וַיִּשֶׂם מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּח בַּמְּקוֹם...

ישכב= יש כ"ב, כ"ב אותיות הקודש שבהן נכתבה התורה, אלו הם נכסיו של יעקב בדרכו לחרן. יעקב שם למראשותיו את השם המפורש.

וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קִוְלוֹ וַיִּבֶר

ולמה בכה? על שידע שיבואו מפרשים כאלה שיסבירו את הדבר שלא כהוגן. (בשם האדמו"ר מגור זצ"ל)

וַיְהִי בַיּוֹם אַכְלָנִי בְּיוֹם הָרֹבַח בְּלִילָה

"ביום אכלני" להט ההתלהבות של תורה ומצוות, וממילא "וקרח בלילה" - הייתי בלילה צונן כקרח מלחטוא, על דרך שאמרו הז"ל: "אל יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה". (האדמו"ר מקוצק)

ו"וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך"
 "לי עשר" ר"ת ל"ע וזה בגימטריה 100. רומז לנו במילה עשר שצריך להפריש עשירית ממאה מכל אשר יש לנו. המילה "אעשרנו" רומז להפריש חומש. (שלמה אלביליה)
 ו"והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה"
 סולם עולה כמניין ממון. אמנם הממון הינו דבר שפל ביותר - מוצב ארצה, אך בכל זאת וראשו מגיע השמימה, אפשר לפעול בעזרת הממון גדולות ונצורות אשר יגיעו עד השמים, כמו גמילות חסידים וצדקה (אור צדיקים). לפיכך אמרו חכמינו: צדיקים חביב עליהם ממונם יותר מגופם (סוטה י"ב). שכן ידועים הם כי בממון אפשר לפעול הרבה פעולות טובות שאי אפשר לעשותן בגופו של אדם בלבד. (מפי השמועה)
 "אכף יש'ה' במקום הזה ואכפי לא ידעתי"
 ארבעה פרצופים צדיקי המרכבה העליונה: אריה, נשר, כרוב ואדם, וצורת האדם היא צורתו של יעקב אבינו. ידע יעקב כי דמות האריה, הכרוב והנשר נמצאות במרכבה, אך לא ידע שדמות האדם, דמותו שלו, חקוקה אף היא. דבר זה נודע לו בחלום הסולם. הוא שאמר יעקב: תמיד ידעתי על אכ"ו - ר"ת: אריה, כרוב, נשר. אך אנכ"י - אריה, נשר, כרוב, יעקב - לא ידעתי. (ר"ש מאסטרופול)

עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מְלֻכָּה

ושואלים הרי הודאה זה דבר טוב, ובפסוק משמע שבגלל שנתנה הודאה לה' ונתפסקה ללדת? ומתרגמים שכל אחד צריך להודות על העבר ולהתפלל על העתיד ולכן כששואלים לאיש "מה שלומך?" עונה "ב"ה וירחם ה'", אבל לאה הודתה רק על העבר ולא ביקשה על העתיד, ולכן "ותעמוד מלדת".

פִּנְתַּי הַנִּיבִים וְהַפְּתָגְמִים

אֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי, וְאֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי =

אזי לי מהיוצר מאלהים, אם אֲחֻטָּא, ואם לא אֲחֻטָּא, אזי לי מיוצר הרע. אָדָם מִתְּלַבֵּט בֵּין הַרְהוּרֵי הַלֵּב לְבִין עֲצַת הַשֶּׁקֶל וְהַהֲגִיּוֹן.

דוּגְמָה: הַצֵּעַ לְבִנֵּי מְקוֹם עֲבוּדָה חֲדָשׁ שְׁבוּ יְקַבֵּל הַעֲלָאת שְׁכָר וְרָכַב צְמוּד, אֲדָא אֲלֵהּ וְקוֹץ בָּהּ - הַמְּקוֹם הַחֲדָשׁ מְרַחֵק מִבֵּיתוֹ. אִין הוּא יוֹדֵעַ מַה לְהַחֲלִיט בְּבַחֲנֵית "אֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי וְאֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי".

מְקוֹר: וַיִּצְרָה ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם [בְּרָאשִׁית ב ז] בְּשֵׁנֵי יוֹדִין... אָמַר רַבִּי... אֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי, וְאֹזֵי לִי מִיּוֹצְרֵי [בְּרַכּוֹת, דָּף ס"א, עֲמוּד א']. (ניבוכדן)

שכר העלבון

רציתי לספר סיפור מזעזע ומרטיט שהייתי עדה להתרחשות מתחילתו ועד סופו.

היה זה בערב נשים, אחד מאותם ערבים חגיגיים לטובת מוסד כלשהו, עם הרצאות, דוכנים ומכירות. בשלב כלשהו הכריזו על שמה של מרצה שהנושא שלה היה מעניין, והנשים נכנסו לאולם ההרצאות, והמרצה החלה לצעוד לא דוכן המרצים.

היא עמדה שם והמתינה שהקהל ישתק, ומי שמכיר ציבור של נשים, ועוד בערב נשים, יודע שמדובר במשימה לא פשוטה.

לפתע, ניגשה לכיוונה של המרצה אישה בעלת מבנה גוף רחב וגבוה, נעמדה מולה והתחילה לצעוק: "אני מזהה אותך, את פגעת בי והעלבת אותי לפני שנים, את הרסת לי את החיים! הלבנת את פניי!!"

כל זאת לפני מאות נשים.

המרצה החווירה. היא ניסתה לומר "אבל אני לא מכירה אותך..." אבל זו מיד ענתה לה בתקיפות "ודאי שאת לא מכירה, זה היה לפני הרבה שנים, אבל אני לא שכחתי!!". כאן חטפה מידה של המרצה את המיקרופון והחלה לצעוק: "אסור להקשיב לאישה הזו! היא רצחה אותי לפני שנים, היא פגעה בי קבל עם ועולם! צריך להוקיע אותה!!!!"

אחת המארגנות ניגשה אליה וניסתה לבקש בעדינות שתחל. עוד שתי נשים ניגשו וניסו להוציא מידה את המיקרופון, אך היא, במבנה גופה החזק, הדפה אותן והמשיכה לחרף ולגדף את המרצה.

למרות ההתנהגות האלימה שהפגינה, הרי שדבריה יצאו מן הלב ועלה מהם סיפור על עלבון נורא ופגיעה אינמה שחווה מהמרצה.

כולן פשוט ריחמו על המרצה, מפני שהיא נראתה כאילו חבטו בה במקלות.

איזו נפש של בן אדם יכולה לעמוד מול השפלה כזו, במיוחד כשהיא אמורה לשאת דברי תורה?...

המרצה שנפגעה, ברחה החוצה ממורת בכבי.

מספר נשים ניגשו להרגיע אותה, בעוד שהיא נואמת ומדברת בגנותה. אני הייתי בין השתיים שהגישו למרצה כוס מים. לפתע, מתוך בכי התמרורים, היא ביקשה: "תעשו לי טובה, תשיגו מיד את רחל..." וכאן נקבה בשם משפחה מסויים.

"איזו רחל, למה רחל?!", לא הבנו מה הקשר.

"זה עניין של פיקוח נפש. תכריזו ברמקול שרחל תיגש אליי". הבטנו זו בזו וחשבנו שדעתה השתבשה עליה, אך היא, מתוך שיברה, ביקשה שוב: "תקראו לה ותבינו למה". ניגשתי למיקרופון אחר, וקראתי: "רחל... - - נא הגיעי מיידית לכניסת האולם".

חזרתי למרצה, שישבה כולה בוכייה, והמתנו יחד לרחל האלמונית. זו אכן פילסה דרכה והגיעה.

"מישהי חיפשה אותי?", שאלה. "כן, אני", אמרה המרצה. "את מכירה אותי, אני חברה של אמא שלך".

היא שמה את ידיה על ראשה של אותה רחל ואמרה: "ברגעים אלו של שברון נפש, כשפוגעים בי וצערי מגיע עד כיסא הכבוד, אני מבקשת ומתחננת שתיפקדי בפרי בטן עוד השנה. אנא ה', אני מתחננת שכל הייסורים הנוראיים שהם מנת חלקי כרגע יהפכו לזכויות בעבור רחל בת...". וכאן נקבה בשם אמה של רחל.

הבטנו במחזה כלא מאמינות. רחל האלמונית נראתה

נבוכה ביותר והסתלקה משם, והמרצה נראתה כאילו הדבר נסך בה כוחות חדשים ואז אמרה לנו: "שיהיה לכן ברור שהאישה הזו שצועקת, טועה".

"אין לי מושג על מה היא מדברת".

אחת המארגנות, אישה נמרצת, ניגשה לבמה ושאלה את המתפרצת: "תגידי לי, את יודעת מה שמה של המרצה?": "אני לא יודעת מה השם שלה היום, אבל לפני החתונה קראו לה כהן. היא היתה מדריכה אצלנו ופגעה בי...", וכאן החלה לתאר מחדש את הסיפור הנורא ואת מסכת ההשפלות וההעלבות שעברה אצל המדריכה כהן. בינתיים, לבקשת המארגנת, המרצה הוציאה את תעודת הזהות שלה ומסרה למארגנת.

המארגנת לקחה את המיקרופון, ואז אמרה לה: "מעולם לא קראו לה כהן, שם המשפחה המקורי שלה לפני שנישאה הוא שטרן. אני חושבת שהיא פשוט דומה לזו שפגעה בך...".

זה היה הרגע הראשון בו האלמונית השתקה. היא חטפה את תעודת הזהות, הביטה בה מכל הכיוונים ואפילו שלפה את הספה. לאחר מכן פנתה למרצה ושאלה "אז את לא מרים כהן?" (שם בדוי).

"לא, אני לא, ומעולם לא הייתי". "ואולי זו אחותך?".

כל הקהל צחק, והאישה הבינה איזו שטות אמרה.

"אני מצטערת... כנראה טעייתי בכתובת", אמרה וחזרה למושבה. הקהל פשוט התנפל עליה: "תתביישי לך! אפילו סליחה איך מבקשת! איך העזת לפגוע כך במרצה הזו מבלי לבדוק את זהותה אפילו?", היא נראתה נבוכה ולא ידעה מה לעשות עם עצמה, אך אז נשמע קולה של המרצה: "אני מציעה שלא נחזור על הטעות שכבר נעשתה כאן...".

המרצה החלה את ההרצאה שהייתה מיוחדת מאד.

אני גמרתי אומר בלבי לעקוב אחר הפרשה, ורשמתי את שם המרצה ואת שמה של האישה שהיא ברכה.

מסתבר שהאישה הזו, רחל, הייתה חשוכת ילדים במשך 12 שנה, וכמו בסיפורים הכי מופרכים, כעבור עשרה חודשים מהברכה, היא חבקה בן...

כשפגשתי את המרצה לאחר מכן, אמרתי לה כי אני הייתי בין השתיים ששמעו את הברכה לרחל ושאני רואה, קשר ברור בין ברכתה לבין הנס שקרה לה. שאלתי מדוע היה לה דחוף לברך אותה בשעה הקשה הזו. והיא הסבירה לי בזו הלשון: "כתוב: 'שמחנה כימות ועיניתנו'. כשאדם מתענה, נפשו קשורה מאד לכיסא הכבוד, ועלבון הוא העינוי הכי גדול שבן אדם יכול לסבול. לא לחינם נאמר שהמלבין פני חברו ברבים הרי הוא כשופך דמים. מי שמעליבים אותך, חש כאילו רוצחים אותו ממש. זה מה שחשתי באותם רגעים של השפלה נוראה וסבל. חשבתי כיצד אוכל להועיל בסבל שאני חשה, ואז נזכרתי באותה אישה חשוכת ילדים, שהיא בתה של חברתי, ובירכתני אותה. הברכה הזו יצאה מעומק הלב, והיא כנראה הגיעה היישר למעלה אל כיסא הכבוד ופעלה את פעולתה".

הסיפור מעביר מסר לאנשים הזקוקים ומחפשים סגולות, שיש פוטנציאל רב בתפילת מי שעלבו בו, בעיקר אם לא השיב על עלבונו, שכן נאמר: "הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים - עליהם הכתוב אומר: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו'".

ומלבד זאת "המתפלל על חברו נענה תחילה".

הניסים שנעשו ליעקב אבינו

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרצה" (כח"ו)

אמרו בתרגום יונתן בן עוזיאל: "חמישה ניסים נעשו ליעקב כאשר יצא מבאר שבע":

הנס הראשון, שהתקצרו שעות היום ושקעה חמה שלא בעונתה, כי הנובאה ביקשה להתגלות לו.

הנס השני, האבנים שהניח למראשותיו, מצאן בבוקר אבן אחת.

הנס השלישי, האבן ע"פ הבאר, שכל הרועים היו מתכנסים כדי לחלצה מעל פי הבאר, גלל אותה בידו האחרון.

הנס הרביעי, שהמים בבאר עלו לקראתו ונבעו מאליהם חוצה, והייתה הבאר נובעת מים כל השנים ששהה בה.

הנס החמישי, שקפצה לו הדרך, ובאותו היום שיצא, הגיע לחרן.

הגאון רבי מימון בן עטר זצ"ל כתב בספרו "טעמי המקרא": לכן נכתב "וילך חרנה" ולא "וילך לחרן".

שהאות ה' רומזת על חמשת הניסים הנזכרים.

עשרים וחמש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם ג"כ" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני **יעקב יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' אנשיאיים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות לאברהם ומיטרה הקקיאן
 שתמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה **וברכה והצלחה ורפואה לכל ילדיהם ומשפחתם ולהבדיל לע"נ טאג"י בת טאוס ור' מאיר משה ז"ל**

רפואה שלמה מרדכי זאבין
 בן חנה וציון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו **רחל**

מרכה והצלה
 לאהרון וצפיה ירד"י זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה **לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל**

איך מחנכים ילדים לא להיות עריצים?
 כדי לחנך ילדים נעימים ולא דיקטטורים קטנים, הקפידו על הדברים הבאים:

<p>כל הישועות והברכות לאברהם ומיטרה הקקיאן שתמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה וברכה והצלחה ורפואה לכל ילדיהם ומשפחתם ולהבדיל לע"נ טאג"י בת טאוס ור' מאיר משה ז"ל</p>	<p>רפואה שלמה מרדכי זאבין בן חנה וציון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו רחל</p>	<p>מרכה והצלה לאהרון וצפיה ירד"י זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל</p>	<p>רפואה שלמה לטובה בכורי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושסי"ה גידיה יחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים</p>	<p>מזל טוב ואיחולים לבניי בן-ציון (נמצל) ולימור ניסים עמרם וצפיה סולטן לנישואי אריאל נ"י עם הודיה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את סמורת הבית המפורא "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ומתקבל"</p>
---	---	---	---	---

מרכה והצלה
 לאהרון וצפיה ירד"י זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה **וברכה והצלחה ורפואה לכל ילדיהם ומשפחתם ולהבדיל לע"נ טאג"י בת טאוס ור' מאיר משה ז"ל**

רפואה שלמה מרדכי זאבין
 בן חנה וציון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו **רחל**

מרכה והצלה
 לאהרון וצפיה ירד"י זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה **לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל**

רפואה שלמה לטובה בכורי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושסי"ה גידיה יחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **ניסים**

מזל טוב ואיחולים לבניי
 בן-ציון (נמצל) ולימור ניסים **עמרם וצפיה סולטן**
 לנישואי **אריאל נ"י**
 עם הודיה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את סמורת הבית המפורא "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רמאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית שרשלי בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת מנחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת שושנה (פרי) נאמן בת שרה מנב"ת

מרכה והצלה
 לאהרון וצפיה ירד"י זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה **לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל**

רפואה שלמה לטובה בכורי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושסי"ה גידיה יחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **ניסים**

מזל טוב ואיחולים לבניי
 בן-ציון (נמצל) ולימור ניסים **עמרם וצפיה סולטן**
 לנישואי **אריאל נ"י**
 עם הודיה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את סמורת הבית המפורא "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ומתקבל"